

Katedra psychologie
TF JU
České Budějovice

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE.

Autorka práce: Klára Krchňavá
Název: Autoidentifikace a seberealizace člověka v Bohu
Vedoucí práce: Jan Polivka
Posuzuje: Jan Polivka

Formální stránka:

práce má celkem 43 stran, což je pro účely bakalářské práce vyhovující. Úprava je velmi dobrá, stránky nepůsobí poněkud prázdně, jak to u diplomových prací často bývá. Překlepů je velmi málo, výraznější chyby jsem nezjistil. Snad jen poznámka ke psaní velkých písmen: náboženské směry se píše malým počátečním písmenem – mormoni a j., podobně studená válka (str.19). Struktura a členění vyhovují, jen jsem nenašel zpracování tématu seberealizace (které je v práci sice obsaženo implicitně, ale zasloužilo by si jistě samostatnou kapitolu), které pak chybí i v literárních zdrojích. Poznámkový aparát je uváděn správně, možná by mohl být trochu různorodější. Seznam literatury je docela obsáhlý, sympaticky působí diverzifikace zdrojů (monografie, internet, časopisy). Z nových sociologických příruček nelze ale opomenout publikaci Nešpora a kolektiv: Příručka sociologie náboženství z roku 2008, u nás určitě nejlepší a vynikající i ve světovém kontextu. Stylistická úroveň je velmi dobrá.

Prezentace práce:

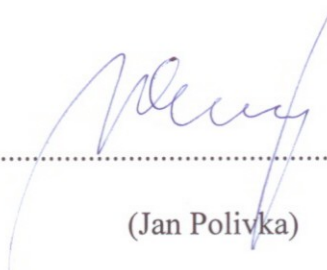
lze hodnotit kladně, odborné výrazy jsou uváděny většinou správně, s některými, celkem výjimečnými nedostatky – viz dále obsahová stránka práce. Sympaticky působí podrobné vymezování některých základních konceptů. Občas autorka prezentuje i své názory, ale při odlišení od citací z literatury, což oživuje styl práce.

Obsahová stránka:

téma samo je dost náročné na zpracování již proto, že je na pomezí různých disciplin, o jeho užitečnosti také nelze pochybovat. Autorka se snaží nevynechat základní koncepce a pojetí různých věd, což se jí většinou daří. Zásadnější je shora konstatovaná výhrada týkající se tématu seberealizace, kde se určitě neobejdeme bez uvedení základních konceptů humanistické psychologie a jejich zpracování v rámci křesťanství plus personalistických pojetí problému. K problém konverze lze dodat, že konverze může být odklonem nebo změnou smýšlení nebo oboje, a to obousměrně (třeba od ateismu k náboženství, ale i obráceně). Opakem postupné konverze je spíše okamžitá (sv. Pavel, Lepp ..) Nelze zaměňovat pojmy násilné konverze a brainwashingu. V této souvislosti je podstatná otázka přesvědčování (m.j. průkopnická J.A.C. Brown: Techniques of Persuasion) a patologických komunikačních technik, analýzy zajatců korejské a vietnamské války, možná i uvedení

některých speciálních technik, používaných v různých náboženských směrech (obecně sugesce, hypnotické a podobné techniky, ale třeba i auditing) Terminologicky je lepší používat oficiálních názvů náboženských společností (str.16: Církev Ježíše Krista svatých posledních dnů, Svědkové Jehovovi, Scientologická církev) K poznámce, že TF Praha nechala přednášet jen teology pravicové orientace – to nelze tvrdit, spíše ultraortodoxní nebo vyhraněně konzervativní, v případě Štampacha měla ostatně pravdu, jeho názory se výrazně vymykají katolické ortodoxii, jak ukázal i další vývoj, takže jistě nelze hovořit o katolickém teologovi.

Lze říci, že autorka ukázala v práci dobrý přehled a orientaci v problému a prezentovala i některá vlastní stanoviska a názory, což obojí v bakalářských pracích příliš často nebývá. Práci lze celkově považovat za zdařilou, již vzhledem k náročnosti, kontextům a multidisciplinárním aspektům problémů. Proto ji doporučuji k obhajobě.

(Jan Polivka)